[illegible]

టింకిల టింకిల లిటిల్ స్టార్

ఎస్. మోహనహరి

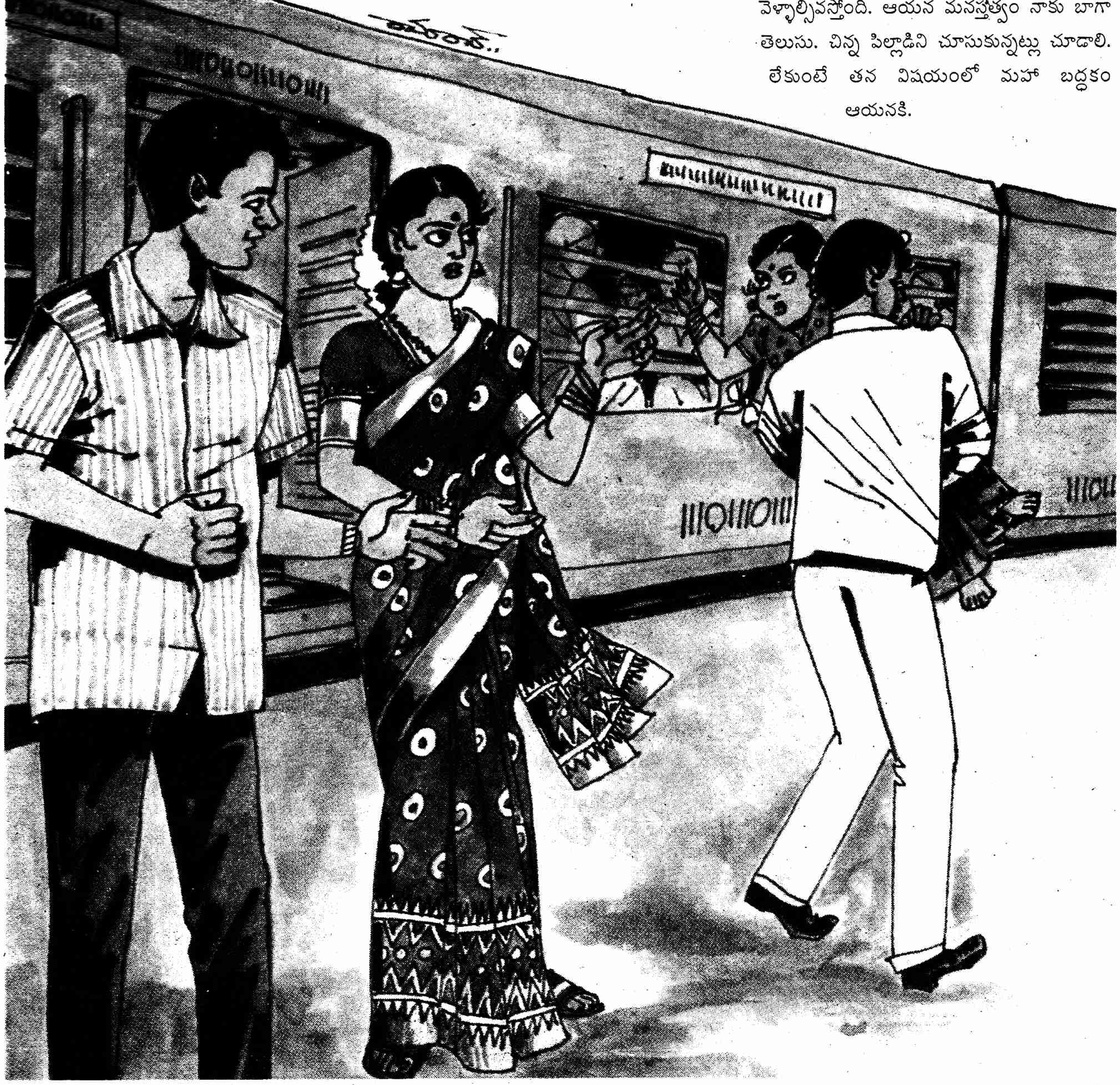

[illegible] వాళ్ళ చేతుల్లోని [illegible] ఎదురుగా వచ్చేవాళ్ళకి అడ్డు [illegible] ఇబ్బంది పెడుతున్నాయి.

యాదృచ్ఛికంగా నాకిష్టమైన బెర్త్, సీటు దొరికాయి కిటికీ దగ్గర.

ట్రైన్‌లో ప్రయాణిస్తూ [illegible] ప్రకృతి [illegible] కష్టం.

వెనక్కి పరిగెడుతున్నట్లు చెట్లూ చేమలు, టెలిఫోన్ స్తంభాలను గమనిస్తుంటే గమ్మత్తుగా ఉంటుంది.

చల్లటి గాలి మొఖానికి తాకుతుంటే అదే రకమైన హాయి భలే సరదాగా ఉంటుంది.

"ఇంటికి చేరగానే ఉత్తరం రాయి. ఏమిటీ? గుర్తుంటుందా?" అన్నారాయన.

"భలేవారే! నేను ఉత్తరం రాయకపోవడమా? వెంటనే ఫోన్ చేస్తా. మీరు మాత్రం వేళకి భోజనం చెయ్యండి. నేను లేనని సినిమాలకి, షికార్లకీ వెళ్లకండి" అన్నాను.

మొదటి కాన్పు కదా! అందుకే ఆయన్ని వదలి వెళ్ళాల్సివస్తోంది. ఆయన మనస్తత్వం నాకు బాగా తెలుసు. చిన్న పిల్లాడిని చూసుకున్నట్లు చూడాలి. లేకుంటే తన విషయంలో మహా బద్ధకం ఆయనకి.

"ఏమండీ! జాగ్రత్తగా ఉంటారు కదూ?" అన్నాను వస్తున్న కన్నీళ్ళని ఆపుకుంటూ.

నా వైపు ప్రేమగా చూశారాయన.

"నా విషయం వదిలెయ్. నిశ్చింతగా ఉండు. ముఖ్యంగా నీ ఆరోగ్యం చూసుకో. నాకు మాత్రం అమ్మాయి కావాలి సుమా..."

సిగ్గేసింది.

ఆయనకి అమ్మాయి అంటే ఇష్టం. నాకేదైనా ఫర్వాలేదు. సంతోషమే. ఎప్పటిలా అప్పుడెందుకో ఆయనతో వాదన పెట్టుకోవాలనిపించలేదు.

ప్లాట్‌ఫామ్ మీద జనం ఇంకా హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు. ఉన్నట్లుండి నా దృష్టి సరిగ్గా నా కిటికీ దగ్గరకు వచ్చి నిల్చున్న ఐదేండ్ల అమ్మాయి మీద పడింది.

ఆ పిల్ల నా వైపే చూస్తోంది.

మొదట్లో నేనంతగా పట్టించుకోలేదు.

కాసేపయ్యాక మళ్ళీ చూశాను - ఆయనగారు చెప్పే మాటలు వింటూ.

ఆ అమ్మాయి నా వంకింకా కళ్ళార్పకుండా చూస్తోంది.

చూడ్డానికి యాచించుకునే అమ్మాయిలా కనిపించడం లేదు. శుభ్రమైన బట్టలు, రెండు జడలతో కుందనపు బొమ్మలా ఉంది.

బ్యాగ్‌లో నుంచి రెండు అరటి పళ్ళు తీసి కిటికీలోంచి ఇవ్వబోయాను. వద్దన్నట్లు తలూపింది.

మళ్ళీ శ్రీవారి మాటల్లో పడిపోయాను. ఆయన జోకులేస్తూ నవ్విస్తున్నారు.

"ఎవ్వరికీ బాధ లేకుండా ఒకేసారి ఒక అమ్మాయిని ఒక అబ్బాయిని..." మళ్ళీ అమ్మాయి గుర్తుకొచ్చింది. చూశాను. ఇంకా అక్కడే నిల్చొనుంది.

కాలం

కాలానికి [illegible]
[illegible]
[illegible]
అది కదిలిపోతూ
మనల్నీ కదిలిస్తుంది
కదలనని మొరాయిస్తే
నిర్దయగా వదిలిపోతుంది
కాలాన్ని ఆపాలనుకుంటే
కాలచక్రాల క్రిందపడి
నలిగిపోవడం మినహా
మిగిలేది శూన్యమే!
కాలానికి గాలం వేసినా
కుదరదుగాక కుదరదు
కాలజాలంలో
కనుమరుగుకాక తప్పదు!
కాలమంటే
వర్తమానం నుండి
భవితకు ప్రయాణం!
దేదీప్య ప్రభకు ప్రమాణం!
కాలంతో పోటీపడ్డమే
ప్రతిభకు కొలమానం!!

- యన్.కె. నాగేశ్వరరావు

ఆమె కళ్ళు నన్ను తప్ప మరెవ్వరినీ చూడటం లేదు.

ఆశ్చర్యపోయాను.

మళ్ళీ అదే ప్రవర్తన! తినడానికివ్వబోతే వద్దన్నట్లు తలూపింది. ఈ సారి కాస్త చిరాకేసింది. ఏం కావాలి ఈ అమ్మాయికి? ఏదిచ్చినా తీసుకోదు. వెళ్ళదు. ఎంతసేపూ నా మొహంలోకి చూడటం తప్ప మరో ధ్యాస లేదాపిల్లకి.

ఎందుకో ఆ పిల్ల చూపులు ఏదో కావాలని కోరుతున్నట్టున్నాయ్!

"నువ్వు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఈ మధ్య పిల్లలు కొత్త కొత్త పద్ధతిలో ట్రైన్‌లో దొంగతనాలు చేస్తున్నారు. ఈ అమ్మాయి వాళ్ళ తాలూకు మనిషి అవ్వొచ్చు" అన్నారాయన.

"మీది మరీ చాదస్తమండీ. ఇంత చిన్న అమ్మాయి దొంగతనాలు చేస్తుందా!? లేదు బాబు, నాకలా కనిపించడం లేదు" అన్నాను.

"ఏయ్! పిల్లా, ఇట్రా. ఏం కావాలి నీకు? శ్రీవారు దాదాపు కసురుకున్నట్లు కిటికీ దగ్గర మొఖం పెట్టి ప్రశ్నిస్తుంటే అమ్మాయిలో ఎలాంటి మార్పు కల్గటం లేదు. అస్సలు ఆయన మాటలు పట్టించుకోకుండా నా వంకే చూస్తోంది - ఏదో కావాలని ముఖం పెడుతూ.

ఒకసారి ఆ అమ్మాయి దగ్గరికెళ్ళి అసలు విషయం ఏమిటో తెలుసుకోవాలనిపించింది.

ఆ మాటే శ్రీవారికి చెప్పాను. ఆయన ఒప్పుకున్నారు.

ఆయనతోబాటు నెమ్మదిగా కంపార్ట్‌మెంటులోంచి ప్లాట్‌ఫామ్ మీదికి దిగాను. అప్పటికే ఆ పిల్ల కళ్ళు నా వైపే కేంద్రీకరింపబడ్డాయి.

"బహుశా మూగదేమో!?" అనుమానంగా చూశాను.

'ఇప్పుడు చెప్పు, నీకేం కావాలి?" అన్నారాయన.

చప్పున చేయి చూపుతూ నావైపు చూసింది.

మేమిద్దరం విస్మయంగా చూశాము.

"ఏం కావాలంటే నావైపు చూపిస్తోంది. నన్నేమైనా పెద్ద బొమ్మలా అనుకుంటోందా ఏమిటి?" అనుకున్నాను.

"ఏయ్! వేలితో చూపించకు. నీకు మాటలు రావా? ఏం కావాలో చెప్పు" మళ్ళీ అన్నారాయన.

అమ్మాయి కాస్తంత భయపడిపోయింది. నా దగ్గరకు వచ్చింది.

"ఏం కావాలమ్మా! చెప్పు. నీకేం భయం లేదు" అన్నాను.

అమ్మాయి ముఖం ఆశతో వెలిగిపోయింది. పెదవులు మెల్లగా కదలటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. చూపులు మాత్రం సందేహిస్తున్నాయి.

ఆ అమ్మాయి చిన్నారి భుజాల మీద చెయ్యేసి దగ్గరకు తీసుకున్నాను. ప్రేమతో తల మీద చెయ్యేసి నిమిరాను.

నా దగ్గర నుంచీ ఏదో కావాలని కోరుకునేందుకు సంశయిస్తోందని అర్థం

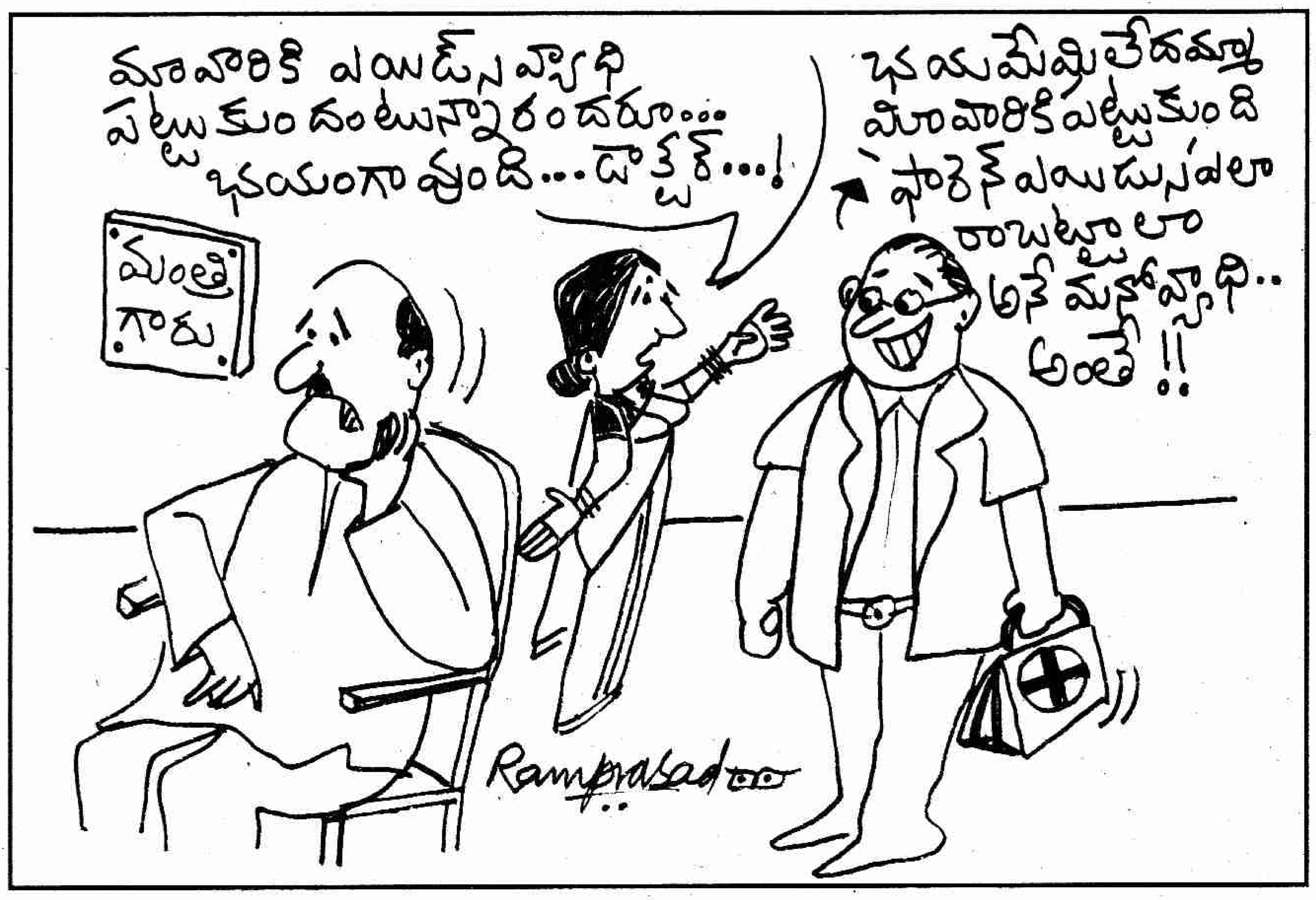

'శేష' ప్రశ్నలు

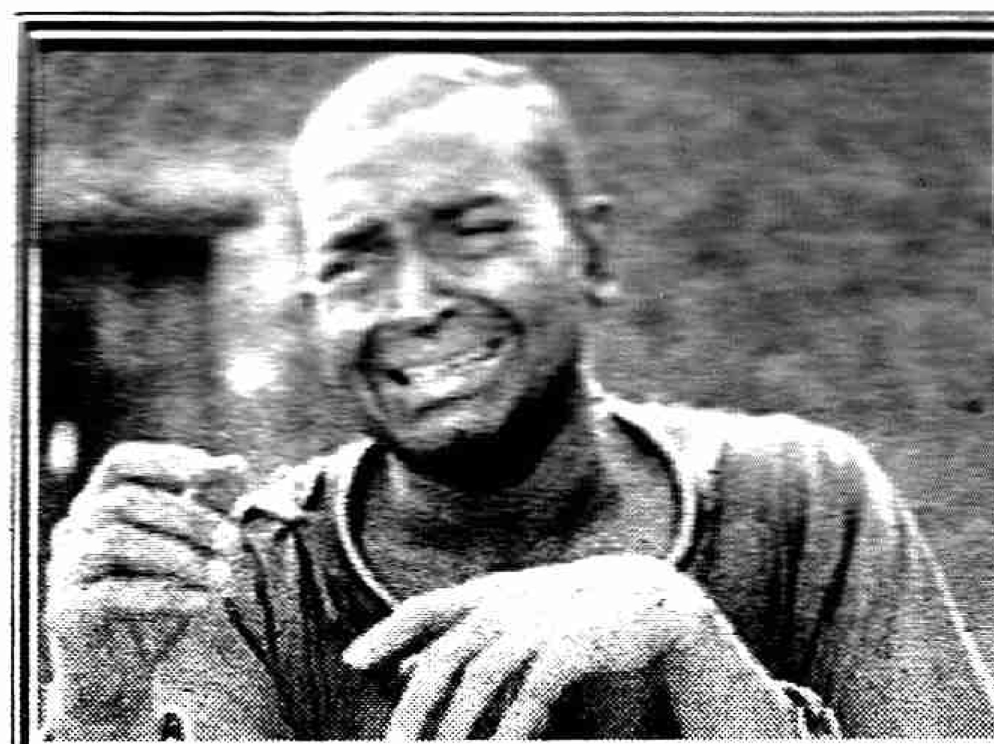

'శేషు' చిత్రం చూశాక కొన్ని శేష ప్రశ్నలు చోటు చేసుకున్నాయి.

✻ మెడికో రాజశేఖర్ ఉన్నతమైన వ్యక్తిత్వం గలవాడు అని తెలిసింతరువాత కూడా కావేరి అదే పనిగా అసహ్యించుకుంటుంది ఎందువలన?

✻ తనకు అహోబిళం మఠంలో స్పృహ వస్తుంది. స్వామిజీలు నెమలి కన్నుల చీపురుతో మంత్రించి వెళ్ళిపోతారు. 'రోగి'లో మార్పును [illegible] పూర్తిగా [illegible] రాజశేఖర్ [illegible] ఎందుకు పిచ్చివాళ్ళ [illegible] బలవంతంగా పిచ్చెక్కించారు?

✻ ఒక ప్రక్క ప్రేమించిన ప్రేయసి అక్క కాపురాన్ని చక్కదిద్దిన 'శేషు' మీద కావేరి తండ్రి ఎందుకు కంప్లైంట్ చేస్తాడు? ఆలయ పూజారిగా ధర్మతత్వం తెలిసినవాడు కదా! 'ప్రేమ' ఎక్కడుంటుందో భగవత్ స్వరూపం అక్కడే వుంటుందని తెలిసినవాడు అలా ఎందుకు చేశాడు? అతి సామాన్యమైన రీతిలో శేషు అన్నా వదినల కాళ్ళకు మొక్కడం ఏమిటి? ఒక ప్రక్క కావేరి కుటుంబం కోసం తన సర్వస్వాన్ని కోల్పోయి పిచ్చి వాడిలా తయారైన 'శేషు' మీద [illegible]

✻ [illegible] ఒకసారి [illegible] వెళ్ళాడు [illegible] తోడు తీసుకుని వెళుతుంది [illegible] స్పృహ వచ్చేసరికి ఎందుకు [illegible] వచ్చేస్తుంది?

✻ చేతులకీ కాళ్ళకీ సంకెళ్ళతో వచ్చిన 'శేషు' కావేరి మరణశయ్య మీద వుండటం చూశాక మళ్ళీ పిచ్చివాడైపోతాడు. ఇది సాధ్యమా? 'శేషు' కథకి ఇదే ముగింపా? దీనికి ఒరిజినల్ కథ ఏదైనా కావచ్చు. తెలుగు ప్రేక్షకులకి ఇదెంత వరకు నచ్చుతుంది. అని ఒక్కసారి ఆత్మావలోకనం చేసుకోవాలి కదా! ఈ శేషు ప్రశ్నలు శేష ప్రశ్నలుగానే వుండపోతాయి. ❋

చేసుకున్నాను.

మానసికంగా ప్రోత్సహించాను.

"మరే.... మరే..... నన్నొకసారి ముద్దు పెట్టుకుంటావా?" అన్నది ఊహించని కోరిక!!!

దిగ్భ్రాంతితో శ్రీవారి వైపు చూశాను. ఆయన పరిస్థితి అలాగే ఉంది.

"ఇందుకేనా ఇంతసేపు నావైపు చూశావు?" అని అడిగాను.

తలూపుతూ "అవును" అంటూ వెంటనే జవాబిచ్చింది.

నా హృదయం ద్రవించిపోయింది.

ఈ పసిపిల్లకి తినడానికి పళ్ళు ఇవ్వబోయాను. డబ్బులు చూపించాను. తీసుకోలేదు. నా దగ్గర్నుంచి కేవలం ఒక ముద్దు కోరుకుంటోంది.

అప్రయత్నంగా ఆ పాపని నా గుండెలకు హత్తుకున్నాను. కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

"మమ్మీ! మమ్మీ!!" అంటూ సంతోషంలో నన్ను బిగ్గరగా వాటేసుకుంటోంది.

రెండు చేతులతో అమ్మాయి తల పట్టుకుని పెదవులమీద, బుగ్గల మీద మనస్ఫూర్తిగా ముద్దుల వర్షం కురిపించాను.

అప్పుడా అమ్మాయిలో కనిపిస్తున్న ఆనందాన్ని వర్ణించడం బహుశా మహా మహా కవులకు సాధ్యం కాదేమో!

ఆ పిల్ల చటుక్కున నా బుగ్గ మీద ముద్దెట్టుకుంది.

కిల కిలా నవ్వింది. చప్పట్లు కొట్టింది.

నాకూ-మా శ్రీవారికి అనూహ్యమైన ఆనందానుభూతి కల్గుతోంది.

అదే సమయంలో -

ఒకతను చాలా కంగారు పడుతూ అక్కడికి వచ్చాడు.

"ట్వింకిల్! నువ్విక్కడున్నావా? నీకోసం రైల్వేస్టేషనంతా వెదికి వెదికి చచ్చానుకదే..." అతను అలసిపోయినట్లు అతని ముఖమే చెబుతోంది.

మనిషి రొప్పుతున్నాడు.

"మీరూ...?" శ్రీవారు అతణ్ని ప్రశ్నించారు.

సిగ్నల్ ఇచ్చేసినట్లున్నారు. గార్డు విజిల్ వినిపించింది.

"నేనాండి? ఇదిగో ఈ అభాగ్యురాలి తండ్రిని. మా ఆవిడ మూడు నెలల క్రితం స్కూటర్ యాక్సిడెంట్లో చనిపోయింది. శవాన్ని ట్రైన్లో తీసుకెళ్ళాం - మా ఊరికి. మొదట్లో మా రైల్వేవాళ్ళు ఒప్పుకోలేదు. కాళ్ళూ చేతులు పట్టుకున్నాక బ్రేక్‌వ్యాన్లో పర్మిషన్ ఇచ్చారు. అప్పటినుంచీ దీని వరుస ఇలా తయారయింది. నా రైల్వే ఉద్యోగం చూసుకోనా? దీన్ని చూడనా? వాళ్ళ అమ్మలా ఎవరైనా కనిపిస్తే చాలు ముద్దివ్వమని మారాం చేస్తుంది. మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడితే క్షమించండి."

అతను అమ్మాయిని ఎత్తుకుని వెళ్ళిపోతుంటే ఆ పిల్ల నా వైపు స్వచ్ఛమైన నవ్వుతో "టాటా" చెబుతుంటే - నా కడుపులోంచి మాతృత్వం ఉబికి ఉబికి వస్తోంది. గుండె నెవరో పట్టేసినంత బాధ కల్గింది.

ట్రైన్ ఎక్కుతూ అప్రయత్నంగా చెయ్యెత్తి "టాటా" చెప్పాను.

ఇప్పటికీ నేనెప్పుడైనా రైలు ప్రయాణం చేస్తుంటే 'ట్వింకిల్' గుర్తుకొస్తోంది.

మా అమ్మాయి "ప్రియ" - ట్వింకిల్ ట్వింకిల్ లిటిల్ స్టార్... అని పాడుతుంటే ఆ పిల్ల గుర్తుకి వచ్చినప్పుడల్లా రెండు కన్నీటి బిందువులు రాలుస్తుంటాను. ❋

సాహసమే!

"ఆడవాళ్ళు ఎందుకు డైరెక్షన్ చేయలేరు? అంటూ నేను వాదించేదాన్ని. చేయవచ్చు. పట్టుదల వుంటే దేన్నయినా సాధించొచ్చు. అయితే మేల్ డైరెక్టర్స్‌కీ ఫిమేల్ డైరెక్టర్స్‌కీ మధ్య కొంత తేడా ఉంది. అదేవిటంటే టీమ్‌ని డీల్ చేసే విషయం. ఆడవాళ్ళు కెప్టెనాఫ్ ది షిప్‌గా వుండటం చూసి ఎవరూ ఓర్వలేరు... తలో రాయి విసురుతారు. అదే మగవాళ్ళయితే కిమ్మనరు. ఇది నిజంగా ప్రాబ్లమే!" అంటోంది తనూజాచంద్ర.

(మరి పేరెలా వస్తుంది?)